Europa-Parlamentet
2024-2029

Budgetkontroludvalget

2024/2083(INI)

18.12.2024

UDKAST TIL BETÆNKNING

om beskyttelse af EU's finansielle interesser – bekæmpelse af svig – årsberetning 2023
(2024/2083(INI))

Budgetkontroludvalget

Ordfører: Gilles Boyer

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 3

BEGRUNDELSE.....24

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om beskyttelse af EU's finansielle interesser – bekæmpelse af svig – årsberetning 2023 (2024/2083(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til artikel 310, stk. 6, og artikel 325, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

– der henviser til Kommissionens rapport af 25. juli 2024 med titlen "35. årsrapport om beskyttelsen af Den Europæiske Unions finansielle interesser og bekæmpelse af svig – 2023" (COM(2024)0318) (BFI-rapport 2023),

– der henviser til årsberetningen for 2023 fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)[1] og OLAF-Overvågningsudvalgets aktivitetsrapport – 2023[2],

– der henviser til Den Europæiske Anklagemyndigheds (EPPO) årsrapport for 2023, som blev offentliggjort den 1. marts 2024,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget[3] (forordningen om konditionalitet),

– der henviser til undersøgelsen med titlen "Compliance assessment of measures adopted by the Member States to adapt their systems to Council Regulation (EU) 2017/1939 of 12 October 2017 implementing enhanced cooperation on the establishment of the European Public Prosecutor's Office ('the EPPO')" (Vurdering af, om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at tilpasse deres systemer til Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO"), er i overensstemmelse med reglerne) (EPPO-forordningen) og den dertil hørende forlængelse, der begge blev offentliggjort i december 2023[4],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten [5] (whistleblowerdirektivet) og til rapporten fra Kommissionen af 3. juli 2024 om gennemførelsen og anvendelsen heraf (COM(2024)0269),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. juli 2023 med titlen "Rapport om retsstatssituationen 2023 — Retsstatssituationen i Den Europæiske Union"

---

[1] OLAF: Fireogtyvende rapport fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, 1. januar til 31. december 2023, 2023.
[2] EUT C, C/2024/5658, 23.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5658/oj.
[3] EUT L 433 I, 22.12.2020, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj.
[4] JUST/2022/PR/JCOO/CRIM/0004.
[5] EUT L 305, 26.11.2019, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj.

(COM(2023)0800) og til Europa-Parlamentets beslutning af 28. februar 2024 med titlen "Betænkning om Kommissionens rapport om retsstatssituationen 2023"[6],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget[7] (finansforordningen),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser[8] (BFI-direktivet),

– der henviser til Kommissionens rapport af 16. september 2022 med titlen "Anden rapport om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser" (COM(2022)0466),

– der henviser til rapport fra Kommissionen om gennemførelse og anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937[9] af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (COM(2024)0269),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. juli 2023 med titlen "Rapport om retsstatssituationen 2023 – Retsstatssituationen i Den Europæiske Union" (COM(2023)0800),

– der henviser til undersøgelsen med titlen "Strengthening the fight against organised crime: Assessing the legislative framework" (Styrkelse af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet: Vurdering af den lovgivningsmæssige ramme), der blev offentliggjort i december 2022[10],

– der henviser til undersøgelsen med titlen "Strengthening the fight against corruption: assessing the legislative and policy framework" (Styrkelse af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet: Vurdering af den lovgivningsmæssige ramme), der blev offentliggjort i januar 2023[11],

– der henviser til den fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om bekæmpelse af korruption af 3. maj 2023 (JOIN(2023)0012) og til Kommissionens forslag af 3. maj 2023 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af korruption, om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA og konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske

---

[6] EUT C, C/2024/6743, 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6743/oj.
[7] EUT L 2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.
[8] EUT L 198, 28.7.2017, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj.
[9] EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17.
[10] Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender, Blondes, E., Disley, E., Hulme, S. et al., undersøgelsen "Strengthening the fight against Organized crime — Assessing the legislative framework" (Styrkelse af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet — vurdering af den lovgivningsmæssige ramme), Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2022.
[11] Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender, ved EY og RAND Europe for Europa-Kommissionen, januar 2023.

Unions medlemsstater, og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 (COM(2023)0234),

– der henviser til den fælles rapport fra Europol og OLAF af 6. juni 2023 med titlen "Assessing the Threats to the NextGenerationEU (NGEU) Fund" (Vurdering af truslerne mod NextGenerationEU-fonden (NGEU)),

– der henviser til Den Europæiske Ombudsmands "Closing note on the Strategic Initiative concerning the transparency and accountability of the Recovery and Resilience Facility" (Afsluttende notat om det strategiske initiativ vedrørende genopretnings- og resiliensfacilitetens gennemsigtighed og ansvarlighed) af 12. september 2023 i forbindelse med sag SI/6/2021/PVV, der blev indledt den 24. februar 2022,

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets rapport med titlen "Vores aktiviteter i 2023", som blev offentliggjort den 9. oktober 2024,

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets Analyse 04/2023 af 6. juli 2023 med titlen "Digitalisering af forvaltningen af EU-midler",

– der henviser til den særlige Eurobarometerundersøgelse nr. 534 om borgernes holdning til korruption i EU i 2023[12],

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning 06/2023 af 13. marts 2023 med titlen "Interessekonflikter i forbindelse med EU's samhørigheds- og landbrugsudgifter – Forebyggelsesrammen er på plads, men foranstaltningerne vedrørende gennemsigtighed og opdagelse er mangelfulde",

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2021/785 af 29. april 2021 om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig og om ophævelse af forordning (EU) nr. 250/2014[13],

– der henviser til sin beslutning af 18. januar 2024 om beskyttelsen af Den Europæiske Unions finansielle interesser – bekæmpelse af svig – årsrapport 2022[14],

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A10-0000/2024),

A. der henviser til, at Kommissionen i overensstemmelse med forpligtelsen i artikel 325, stk. 5, i TEUF hvert år i samarbejde med EU-medlemsstaterne aflægger rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre denne artikel (de såkaldte BFI-rapporter);

B. der henviser til, at BFI-rapporterne hovedsagelig er baseret på oplysninger fra medlemsstaterne, herunder data om afslørede uregelmæssigheder og svig via systemet til indberetning af uregelmæssigheder (IMS), og på data fra Kommissionens regnskabssystem (ABAC);

[12] Undersøgelsen blev gennemført på anmodning af Kommissionens Generaldirektorat for Migration og Indre Anliggender (GD HOME) og koordineret af Kommissionens Generaldirektorat for Kommunikation.
[13] EUT L 172, 17.5.2021, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/785/oj.
[14] EUT C, C/2024/5730, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5730/oj.

C. der henviser til, at effektive foranstaltninger til beskyttelse af EU's finansielle interesser på EU-plan skal gennemføres på grundlag af databaseret viden om den specifikke situation i hver medlemsstat, navnlig i sager, der involverer komplekse kriminelle aktiviteter;

D. der henviser til, at antallet af afdækkede og indberettede uregelmæssigheder viser resultaterne af medlemsstaternes bestræbelser på at bekæmpe ulovlige aktiviteter på dette område og ikke bør fortolkes som en indikation af omfanget af dårlig forvaltning eller svig i medlemsstaterne;

E. der henviser til, at forsvarlig forvaltning af offentlige midler og beskyttelse af EU's finansielle interesser på tværs af alle EU-politikker bør være afgørende for at øge borgernes tillid ved at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af skatteydernes penge;

F. der henviser til, at beskyttelsen af EU-budgettet involverer flere aktører på forskellige niveauer, som kun kan opfylde deres mandat gennem et struktureret netværk af forbindelser og koordinering inden for strukturen til bekæmpelse af svig[15];

G. der henviser til, at mangfoldigheden af retlige og administrative systemer i medlemsstaterne og deres forskellige digitaliseringsniveauer skal imødegås på passende vis ved at skabe mere ensartede, interoperable og sammenlignelige forvaltnings- og rapporteringssystemer i EU med henblik på effektiv forebyggelse og bekæmpelse af svig, korruption, uregelmæssigheder og andre overtrædelser;

H. der henviser til, at systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse og Arachne er effektive redskaber til at beskytte EU-budgettet mod risici for insolvens, forsømmelighed, svig eller uregelmæssigheder begået af private aktører i forbindelse med systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse samt via en datamining- og risikovurderingstilgang i Arachnes tilfælde;

I. der henviser til, at kriminelle netværk, der opererer i EU, fuldt ud tilslutter sig hele spektret af avanceret informationsteknologi, herunder kunstig intelligens (AI), for at lette deres kriminelle aktiviteter, hvilket udgør en endnu mere kompleks trussel mod EU-budgettet og en ny udfordring for retshåndhævelsen og kræver, at undersøgelsen af brugen af AI i forbindelse med bekæmpelsen af svig bør fremskyndes inden for rammerne af strukturen for bekæmpelse af svig;

J. der henviser til, at respekt for de værdier, som Unionen bygger på, og for de grundlæggende rettigheder samt overholdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er forudsætninger for at få adgang til EU-finansiering;

K. der henviser til, at konditionalitetsmekanismen vedrører hele EU-budgettet som en forudsætning for at få adgang til EU-midler og gør det muligt at træffe foranstaltninger i tilfælde af overtrædelser af retsstatsprincippet, der påvirker eller i alvorlig grad risikerer at påvirke den forsvarlige økonomiske forvaltning af EU-budgettet eller EU's finansielle interesser;

---

[15] OLAF, EPPO, Europol, Eurojust, Kommissionen, Den Europæiske Revisionsret (Revisionsretten), Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge (AMLA), Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og medlemsstaternes myndigheder og koordineringstjenesten for bekæmpelse af svig (AFCOS).

L. der henviser til, at artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten[16] (forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten) indeholder bestemmelser om beskyttelse af EU's finansielle interesser;

Generelle bemærkninger om BFI-rapportering og om alvorlige trusler

1. glæder sig over BFI-rapporten for 2023 og dens analyser af de relevante resultater og tilslutter sig dens anbefalinger;

2. er enig i, at en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser kræver en fremskyndelse af digitaliseringen, der letter videndeling, datatilgængelighed og databehandling, og som vil forbedre forvaltningen af den samlede årlige finansieringsaftale; fastholder, at såvel EU som de nationale myndigheder bør intensivere brugen af digitale værktøjer med henblik på at lette samarbejdet;

3. gentager, at en mere målbar og resultatorienteret forvaltning af aktiviteterne i de mange komponenter i strukturen til bekæmpelse af svig er afgørende for en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser;

4. minder om, at et solidt samarbejde mellem de administrative og retlige myndigheder, der foretager undersøgelser på både EU- og medlemsstatsplan, er af afgørende betydning; gentager sin bekymring over den stadig suboptimale situation, navnlig med hensyn til afsløring og indberetning af mistanke om svig og uregelmæssigheder og opfølgningen heraf, hvor der er markante forskelle mellem medlemsstaterne;

5. bemærker, at det samlede antal tilfælde af svig og uregelmæssigheder, der er indberettet af de kompetente EU-myndigheder og nationale myndigheder, steg en smule i 2023 (13 563) sammenlignet med 2022 (12 455); bemærker endvidere, at den samlede finansiering i forbindelse med disse sager i 2023 (1,90 mia. EUR) var højere end i 2022 (1,77 mia. EUR), og at dette tyder på en betydelig risiko for tab for EU-budgettet; anerkender, at den flerårige gennemførelsescyklus for en lang række programmer gør sammenligninger baseret på et femårigt gennemsnit mere hensigtsmæssige end fra år til år med hensyn til at identificere situationer i realtid og opnå pålidelige analyser af tendenser og mønstre; glæder sig derfor over, at BFI-rapporten for 2023 henviser til resultaterne for perioden 2019-2023;

6. er bekymret over det overordnede scenarie, der fremgår af den flerårige analyse i BFI-rapporten for 2023; understreger, at den nuværende situation berettiger de bestræbelser, der er blevet gjort for at sikre en mere effektiv fordeling af tilstrækkelige indtægter og anvendelse heraf, hvilket kræver bedre forvaltning og samarbejde; opfordrer kommissærerne med ansvar for budget, svig og offentlig forvaltning og for demokrati, retfærdighed og retsstatsprincippet til straks at arbejde tæt sammen om at iværksætte initiativer til at gøre aktionerne og resultaterne af den årlige finansieringsaftale målbare og mere håndgribelige og til at forelægge dem for Parlamentet i overensstemmelse med det tilsagn, der blev givet under bekræftelseshøringerne;

[16] EUT L 57, 18.2.2021, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj.

7. gentager opfordringen til en holistisk tilgang i BFI-rapporterne, som også betragtes som et værktøj til forvaltning af strukturen til bekæmpelse af svig; er klar over, at den operationelle beskyttelse af Unionens finansielle interesser mod svig, uregelmæssigheder og andre ulovlige aktiviteter, som understreget i BFI-rapporten for 2023, overdrages til de nationale myndigheder, OLAF og EPPO, og glæder sig over integreringen af OLAF's og EPPO's konklusioner i BFI-rapporten for 2023; anmoder om en dybere analyse af samspillet mellem komponenterne i strukturen til bekæmpelse af svig;

8. glæder sig over OLAF's undersøgelsesresultater, navnlig det øgede antal udstedte henstillinger (309 sammenlignet med 275 i 2022) og det samlede anbefalede inddrivelsesbeløb (1 043,8 mio. sammenlignet med 426,8 mio. i 2022) i forhold til et stabilt antal indledte sager (190 i 2023 og 192 i 2022) og afsluttede sager (265 i 2023 og 256 i 2022); påpeger navnlig, at mere end 88 % af de uregelmæssigheder, der i perioden 2019-2023 blev identificeret som potentielt svigagtige og vedrørte udgifter, der var blevet udbetalt under direkte forvaltning, blev afsløret efter undersøgelser foretaget af OLAF; beklager, at undersøgelsernes lange varighed kan have en negativ indvirkning på den deraf følgende sene iværksættelse af afhjælpende foranstaltninger; gentager sin anmodning om at modtage omfattende og tilstrækkeligt detaljerede tal for de beløb, som Kommissionen reelt har inddrevet på grundlag af de finansielle henstillinger fra OLAF; opfordrer Kommissionen til i de næste BFI-rapporter også at inkludere ad hoc-afsnit om OLAF med henblik på at udvikle en mere detaljeret analyse og rapportering af OLAF's aktiviteter og gennemførte finansielle inddrivelser;

9. glæder sig over den måde, hvorpå EPPO, der er operationelt aktiv siden juni 2021, har udviklet og øget sine aktiviteter, hvilket afspejles godt i antallet af indledte efterforskninger (1 371 sammenlignet med 865 i 2022), af de samlede igangværende efterforskninger (1 927 sammenlignet med 1 117 i 2022) og af tiltaler (139 sammenlignet med 87 i 2022); påskønner detaljeringsgraden i EPPO's rapportering, som giver relevante oplysninger om mange tendenser og om situationen i de deltagende medlemsstater;

10. er bekymret over, at det betydelige økonomiske tab grundet momssvig, som EPPO har indberettet, har en skadelig indvirkning på medlemsstaternes nationale budgetter; understreger, at moms også er en vigtig ressource for Unionens budget; mener, at det er hensigtsmæssigt at tage hensyn til kompleksiteten af de underliggende bestemmelser om ordningen for Unionens egne indtægter ved kvantificeringen af de finansielle virkninger af EPPO's aktiviteter[17]; påpeger antallet af undersøgelser af genopretnings- og resiliensprogrammerne (233) og det anslåede finansielle tab (1,86 mia. EUR);

11. opfordrer Kommissionen til at udvikle og gennemføre løsninger, der gør det muligt at følge op på OLAF's henstillinger og EPPO's retsforfølgelser, deres analyse og målbarheden af den faktiske indvirkning af deres handlinger på beskyttelsen af Unionens budget med hensyn til inddrivelse af både dårligt forvaltede midler og ikkeopkrævede midler med henblik på at give en yderligere begrundelse for resultatorienteret politikudformning;

[17] Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom, EUT L 424 af 15.12.2020, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/2053/oj.

12. påpeger, at kommunikation og gennemsigtighed er afgørende for at bekæmpe svig og korruption; understreger betydningen af at inddrage civilsamfundet, medierne og den undersøgende journalistik for at øge bevidstheden;

13. er bekymret over EPPO's og Europols klare advarsel om den stigende tilstedeværelse af grupper af organiserede kriminelle, som står bag de mest relevante tilfælde af grænseoverskridende svig; bemærker, at EPPO's årsberetning viser, at der frem til udgangen af 2023 var 209 efterforskede lovovertrædelser vedrørende BFI-fokuserede kriminelle organisationer i dens aktive efterforskning; forstår, at organiseret kriminalitet i væsentlig grad påvirker Unionens indtægter; er klar over, at de nuværende analyse- og rapporteringsværktøjer ikke gør det muligt at kvantificere dem på en måde, der er tilfredsstillende til at evaluere effektiviteten eller manglerne ved de eksisterende foranstaltninger og politikker; opfordrer Kommissionen til hurtigt at iværksætte alle nødvendige foranstaltninger for at adressere dette analyse- og rapporteringsproblem;

14. påpeger resultaterne af Eurobarometer-undersøgelsen fra 2023 om borgernes holdning til korruption i EU i 2023, der viser, at korruption er et alvorligt problem for EU's borgere og virksomheder i EU; fastholder, at korruption på højt niveau, herunder i EU-institutionerne, ikke blot påvirker Unionens finansielle interesser og EU's økonomi som helhed, men også undergraver borgernes tillid til de demokratiske institutioner i såvel EU som i medlemsstaterne;

15. påpeger, at EPPO i forbindelse med korruptionssager indberettede 131 efterforskede lovovertrædelser frem til udgangen af 2023 (der var 87 sager i 2022), og at 11 lande i perioden 2019-2023 indberettede 65 sager til Kommissionen via IMS[18], og at de indberettede uregelmæssige beløb i forbindelse med sådanne sager beløber sig til ca. 50,5 mio. EUR;

16. anerkender, at der er indført strategier til bekæmpelse af korruption i medlemsstaterne; opfordrer til en evaluering og en periodisk revision af disse strategier;

17. anerkender Kommissionens bestræbelser på at forebygge og håndtere tilfælde af interessekonflikter i forbindelse med forvaltningen af Unionens indtægter; bemærker, at der i perioden 2019-2023 blev indberettet 419 sager via IMS vedrørende interessekonflikter (der var 375 i 2018-2022), der i alt involverede ca. 112 mio. EUR; understreger, at Revisionsretten i sit revisionsarbejde[19] har anført, at den vigtigste kilde til oplysninger om interessekonflikter er IMS, og at mængden og kvaliteten af de data, der registreres i IMS, varierer fra medlemsstat til medlemsstat; understreger, at medlemsstaterne – når disse anser en interessekonflikt for at være en mindre komponent i en bredere sag om svig – ikke indberetter sådanne sager i relation til interessekonflikter; opfordrer Kommissionen til at vedtage de initiativer, der er nødvendige for at sikre konsekvent og tilstrækkeligt detaljeret rapportering i IMS om ovennævnte situationer;

[18] Der er udviklet et elektronisk system til indberetning af de svigagtige og ikkesvigagtige uregelmæssigheder, der opdages i medlemsstaterne. Systemet anvendes af 35 lande.

[19] Den Europæiske Revisionsrets særberetning 01/2019 med titlen "Bekæmpelse af svig i forbindelse med EU's udgifter", punkt 23-28, særberetning 06/2019 med titlen "Håndtering af svig i forbindelse med EU's samhørighedsudgifter", punkt 47-57, og særberetning 06/2023 af 13. marts 2023 med titlen "Interessekonflikter i forbindelse med EU's samhørigheds- og landbrugsudgifter – Forebyggelsesrammen er på plads, men foranstaltningerne vedrørende gennemsigtighed og opdagelse er mangelfulde", punkt 80.

Indtægter

18. bemærker, at det samlede antal svigagtige og ikkesvigagtige uregelmæssigheder i forbindelse med traditionelle egne indtægter (TEI) (5 118 sammenlignet med 4 661 i 2022) i 2023 var 10 % højere end det femårige gennemsnit (2019-2023), men at beløbet faldt med 12 % til 478 mio. EUR (sammenlignet med 783 mio. EUR i 2022); beklager, at inddrivelsesraten, til trods for at dataene viser bedre inddrivelse for ikkesvigagtige sager (82 %), forblev uændret på 25 % for svigagtige sager, hvilket stadig er lavt;

19. påpeger, at Kommissionen i 2023 fandt, at kun fem af de nye afskrivningsrapporter, som medlemsstaterne havde forelagt den, på tilfredsstillende vis havde påvist, at der var sket tab af TEI grundet årsager, der ikke kunne tilskrives de pågældende medlemsstater, og at sidstnævnte ikke var økonomisk ansvarlige for tabet; bemærker derimod, at Kommissionen i 81 sager, der beløb sig til næsten 69 mio. EUR, fandt, at medlemsstaterne ikke på tilfredsstillende vis havde påvist, at der var sket tab af TEI grundet årsager, der ikke kunne tilskrives dem, og at de derfor var økonomisk ansvarlige for tabet;

20. anerkender den nuværende retlige ramme for samarbejdet med OLAF, EPPO og Eurofisc; opfordrer Kommissionen til at fremskynde processen med at revidere den nuværende retlige ramme for at skabe et klart retsgrundlag for direkte samarbejde mellem Eurofisc og EPPO; opfordrer OLAF til at maksimere de muligheder, som praksis for gensidig administrativ bistand giver for at afsløre og identificere toldsvig og dermed forbundet momssvig, samt til straks at indberette sådanne sager til EPPO; understreger, at EPPO i 2023 identificerede momssvig i ca. 20 % af sine aktive sager (873 sager), hvilket er den næsthyppigste type kriminalitet efter svig i forbindelse med udgifter, der ikke vedrører offentlige udbud (1 586 sager); er bekymret over den stigende deltagelse af grupper af organiserede kriminelle i momssvig og over de konstaterede forbindelser mellem denne form for svig og andre former for meget alvorlig kriminalitet såsom hvidvask af penge;

21. gentager sin opfordring til Kommissionen om at genoverveje den i BFI-direktivet fastsatte tærskel på ti mio. EUR, der har stor indvirkning på EPPO's aktiviteter i sager om momssvig; fastholder, at forskellige fortolkninger af metoderne til beregning af denne tærskel gør situationen uklar; understreger, at den nuværende tærskel begrænser afskrækkelse og gør det muligt for gerningsmændene at udvælge den svageste jurisdiktion for at undslå sig EPPO's intervention; mener, at revisionen af BFI-direktivet enten bør fjerne tærsklen eller sænke den væsentligt; opfordrer Kommissionen til i mellemtiden at give passende vejledning om beregningsmetoden for sager forud for ændringen af BFI-direktivet;

22. understreger betydningen af et effektivt og virkningsfuldt samarbejde mellem OLAF og EPPO i denne specifikke indtægtssektor og fastholder, at passende afsløring og videregivelse af data fra OLAF til EPPO kan øge opkrævningen af moms- og toldindtægter til EU-budgettet;

Udgifter

23. er bekymret over det høje niveau af svig og uregelmæssigheder, der – såvel i 2023 som i 2022 – blev afsløret under den fælles landbrugspolitik, både inden for udvikling af

landdistrikter og støtte til landbruget; bemærker, at dataene bekræfter mønstre og risici, der er identificeret i de foregående år; bemærker, at de uregelmæssigheder, der blev indberettet som svig vedrørende udvikling af landdistrikterne, steg i perioden 2019-2023, hovedsagelig på grund af et stigende antal uregelmæssigheder, der blev konstateret i programmeringsperioden 2014-2020; bemærker, at antallet af ikkesvigagtige uregelmæssigheder i forbindelse med udvikling af landdistrikterne i perioden 2019-2023 løbende steg i overensstemmelse med gennemførelsen af programmerne;

24. bemærker, at antallet af og de finansielle beløb for ikkesvigagtige uregelmæssigheder i samhørighedspolitikken for programmeringsperioden 2014-2020 er meget lavere end dem, der blev indberettet i de første ti år af gennemførelsen af programmeringsperioden 2007-2013; påpeger, at afsløringsgraden for svig[20] i programmeringsperioden 2014-2020 svarer til procentsatsen for programmeringsperioden 2007-2013 (0,53 %), mens afsløringen af uregelmæssigheder er meget lavere (0,67 %) end den, der blev registreret for programmeringsperioden 2007-2013 (2,5 %);

25. glæder sig over OLAF's analytiske rapport med titlen "Fraud and irregularities by areas of the cohesion policy — comparation risk" (Svig og uregelmæssigheder inden for samhørighedspolitikkens områder – sammenligning af risici), som henviser til oplysninger fra medlemsstaterne for programmeringsperioden 2014-2020 frem til december 2023 og identificerer områder, der er særligt udsat for risiko for svig (såsom investeringer i miljø, klimaændringer og overgangen til en lavemissionsøkonomi, forskning, udvikling og innovation); bemærker, at de højeste finansielle beløb i sager om svig vedrørte miljøbeskyttelse og forskning, teknologisk udvikling og innovation;

26. gentager sin bekymring over de langvarige administrative procedurer for håndtering af de indberettede svigagtige sager; påpeger, at det i gennemsnit i perioden 2019-2023 under den fælles landbrugspolitik var nødvendigt med næsten fire år fra begyndelsen af en uregelmæssighed for at nå frem til en mistanke om svigagtig aktivitet og næsten tre år til at afslutte sagen, efter at den var blevet indberettet til Kommissionen; påpeger, at det i perioden 2024-2020 for så vidt angår samhørighed tog ca. halvandet år at nå frem til en mistanke om, at der var begået en svigagtig uregelmæssighed, og mere end to år at afslutte sagen, efter at den var indberettet til Kommissionen; anmoder Kommissionen om at styrke dialogen med og rådgive medlemsstaternes myndigheder for at afkorte de administrative procedurers varighed;

27. bemærker, at OLAF for så vidt angår direkte forvaltning mellem 2019 og 2023 blev nævnt som kilde til afsløring af svigagtige uregelmæssigheder for 88,4 % af inddrivelsesposterne, hvilket svarer til 92,1 % af de samlede inddrivelsesbeløb; anmoder Kommissionen om at fremlægge klare oplysninger om dataene og om de foranstaltninger, der er truffet for at fremme hurtig inddrivelse, herunder data om de samlede inddrivelsesniveauer for svigagtige og ikkesvigagtige uregelmæssigheder;

28. understreger, at inddrivelse er den foranstaltning, der beskytter Unionens finansielle interesser, hvilket muliggør en korrekt gennemførelse af EU's politikker og

[20] Afsløringsgraden for svig beregnes som den procentdel af de finansielle uregelmæssige beløb i forbindelse med indberettede svigagtige uregelmæssigheder i forhold til de samlede udbetalinger. Afsløringsgraden for uregelmæssigheder beregnes som den procentdel af de finansielle uregelmæssige beløb i forbindelse med uregelmæssigheder, der er indberettet som ikkesvigagtige i forhold til de samlede udbetalinger.

tilbagebetaling af de udbetalte udgifter, som ikke er i overensstemmelse med finansieringskravene; understreger konklusionerne i Revisionsrettens særberetning 7/2024[21] vedrørende perioden 2014-2020, hvor de indberettede uregelmæssige udgifter beløb sig til 14 mia. EUR, som skal tilbagebetales via inddrivelse; opfordrer Kommissionen til at foreslå passende foranstaltninger til at give fuldstændige oplysninger om regelstridige udgifter og de dermed forbundne korrigerende foranstaltninger, der er truffet;

29. forstår, at Kommissionen som følge af manglende støtte i Rådet til sine initiativer i 2004 og 2014 ikke er villig til at fremsætte endnu et lovgivningsforslag om gensidig administrativ bistand på de områder af EU's udgifter, der i øjeblikket ikke omfatter denne praksis; opfordrer Kommissionen til at drage fordel af revisionen af OLAF-forordningen[22], som allerede giver kontoret for koordinering af medlemsstaternes foranstaltninger et udvidet mandat til at videreudvikle de nuværende bestemmelser med henblik på at udfylde dette hul;

NextGenerationEU (NGEU) og genopretnings- og resiliensfaciliteten

30. påskønner den indsats, som Kommissionen har gjort i forbindelse med revisionen af de 27 genopretnings- og resiliensplaner for at tilpasse sig forstyrrelserne på energimarkedet efter Ruslands omfattende invasion af Ukraine; bemærker, at integrationen af REPowerEU i genopretnings- og resiliensplanerne bør bidrage til at mindske afhængigheden og gøre fremskridt med hensyn til den grønne omstilling;

31. bemærker, at Kommissionens kontrolramme for genopretnings- og resiliensfaciliteten primært afhænger af medlemsstaternes ansvar for at beskytte EU's finansielle interesser; opfordrer Kommissionen til at fastholde en høj grad af opmærksomhed på medlemsstaternes opfyldelse af de specifikke revisions- og kontrolmilepæle, der er tilføjet til de genopretnings- og resiliensplaner, som havde manglet robusthed, og til at fortsætte bestræbelserne på at lukke huller i ansvarligheden; noterer sig de foranstaltninger, som Kommissionen har iværksat efter Revisionsrettens anbefalinger vedrørende de identificerbare svagheder i nogle medlemsstaters kontrol- og rapporteringssystemer;

32. bemærker, at BFI-rapporten for 2023 om genopretnings- og resiliensfaciliteten i 2023 angiver antallet af tilfælde af mistanke om svig, som Kommissionen har indberettet (15), og antallet af revisioner (13 sammenlignet med de 16, der blev gennemført i 2022), men at den ikke omfatter det tilsvarende høje antal EPPO-undersøgelser (233 efterforskninger, der henfører til genopretnings- og resiliensprogrammer, med et anslået finansielt tab på 1,86 mia. EUR); er bekymret over analyser, der tyder på en mulig eksponentiel vækst i antallet af tilfælde af svig, korruption, dobbeltfinansiering og interessekonflikter i de kommende år, hvilket kan betyde, at virkningerne af genopretnings- og resiliensplanerne var forgæves;

---

[21] Den Europæiske Revisionsrets særberetning 7/2024 med titlen "Kommissionens systemer til inddrivelse af regelstridige EU-udgifter – Der er muligheder for at inddrive mere og hurtigere".

[22] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999, EUT L 248, 18.9.2013, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj.

33. anmoder OLAF om at fortsætte sin risikoanalyse, som i 2023 blev stillet til rådighed for medlemsstaterne sammen med en ajourført udgave af "risikovurderingssystemet for genopretnings- og resiliensfaciliteten" og med uddannelse og seminarer for medlemsstaternes myndigheder; støtter anvendelsen af IMS til indberetning af uregelmæssigheder under genopretnings- og resiliensfaciliteten; gentager sin opfordring til Kommissionen, de specialiserede EU-agenturer og -organer og medlemsstaterne til aktivt at samarbejde og interagere for at sikre beskyttelsen af EU's finansielle interesser i forbindelse med gennemførelsen af NGEU;

34. bemærker, at Kommissionen som led i vejledningen om genopretnings- og resiliensplaner har vedtaget[23] bilag IV om rammen for reduktion og inddrivelse under genopretnings- og resiliensfaciliteten; forstår, at en nedsættelse af en betaling er mulig, når der stadig er betalinger, der skal foretages; minder om, at genopretnings- og resiliensfaciliteten udløber i 2026; påpeger, at inddrivelse kun skal iværksættes, når der ikke er yderligere rater tilbage; er bekymret over, at denne inddrivelsesprocedure, der er lånt fra modellen for gennemførelse af samhørighedsfondene, har vist sig at være yderst ineffektiv og blev opgivet i den nuværende flerårige finansielle ramme (FFR); beklager dybt, at der ved udgangen af 2023 ikke var nogen indtægtsordrer i ABAC vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten, og at der stadig ikke er nogen forpligtelse for medlemsstaterne til at indberette uregelmæssigheder vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten via IMS;

35. gentager, at øget gennemsigtighed spiller en afgørende rolle med hensyn til at afdække svigagtige ordninger og virke afskrækkende på svindlere; gentager sin utilfredshed med Kommissionens fortolkning af begrebet "slutmodtager" under genopretnings- og resiliensfaciliteten; afviser Kommissionens ufuldstændige og vildledende fortolkning[24]; bemærker, at selv i henhold til Kommissionens retningslinjer[25] er "slutmodtageren" den "sidste enhed", der modtager midler til en foranstaltning under genopretnings- og resiliensfaciliteten, og at enhver oprindelig eller mellemliggende modtager af finansiering såsom ministerier eller agenturer, der udelukkende fungerer som distributører af midlerne, ikke bør betragtes som den "sidste enhed"; anmoder igen Kommissionen om at anmode medlemsstaterne om at fremlægge oplysninger om "slutmodtageren" eller den "sidste enhed" og om ikke at acceptere oplysninger fra medlemsstaterne om "modtagere på andet niveau", som ikke er i overensstemmelse med aftalen mellem de to lovgivere;

36. er bekymret over Revisionsrettens udtalelse[26] om den stigende risiko for, at EU-midler bruges to gange på den samme foranstaltning og overdrages to gange til den samme foranstaltning; forstår, at tilsvarende foranstaltninger på lignende områder – såsom transport- og energiinfrastruktur – finansieres over såvel EU-budgettet som genopretnings- og resiliensfaciliteten, fordi EU's genopretningsfond efter pandemien finansierer foranstaltninger svarende til dem, der er omfattet af almindelige EU-

---

[23] Meddelelse fra Kommissionen – Vejledning om genopretnings- og resiliensplaner (C(2024)4618).

[24] Kommissionens svar på Revisionsrettens særberetning af 2. september 2024 med titlen "Absorption af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten – fremskridt med visse forsinkelser og risici med hensyn til afslutningen af foranstaltningerne og dermed opfyldelsen af facilitetens mål", s. 4.

[25] Meddelelse fra Kommissionen – Vejledning om genopretnings- og resiliensplaner (C(2024)4618).

[26] Den Europæiske Revisionsrets særberetning 22/2024 med titlen "Dobbeltfinansiering fra EU-budgettet – Kontrolsystemerne mangler væsentlige elementer til at afbøde den øgede risiko ved genopretnings- og resiliensfacilitetens model for finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger" og dens årsberetninger om gennemførelsen af EU-budgettet for regnskabsåret 2022.

programmer; anerkender, at komplementaritet mellem genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-instrumenter er tilladt, men bemærker, at dette kan føre til opnåelse af milepæle, der fuldt ud finansieres af andre fonde end genopretnings- og resiliensfaciliteten, fordi genopretnings- og resiliensfaciliteten ikke er knyttet til godtgørelse af faktisk afholdte omkostninger, men snarere belønner opfyldelsen af milepæle og mål; understreger, at de mange forvaltningsniveauer, det fragmenterede IT-landskab og den begrænsede udveksling af data eller anvendelse af dataminingværktøjer såsom Arachne forhindrer afsløring af dobbeltfinansiering, og at de eksisterende kontrolmekanismer derfor kan være utilstrækkelige til på passende vis at afbøde denne øgede risiko; fastholder, at fraværet af direkte adgang til den fuldstændige liste over endelige modtagere under genopretnings- og resiliensfaciliteten begrænser Kommissionens kapacitet til at opdage potentielle tilfælde af dobbeltfinansiering; mener, at de forholdsregler, som nogle medlemsstater har vedtaget for at undgå at kombinere genopretnings- og resiliensfaciliteten med andre EU-instrumenter, bidrager til at mindske risikoen for dobbeltfinansiering; opfordrer Kommissionen til at styrke sin indsats i den henseende;

37. bemærker, at medlemsstaterne kan medtage foranstaltninger i deres genopretnings- og resiliensplaner uden anslåede omkostninger eller anslåede nulomkostninger[27]; påpeger også, at disse "omkostningsfrie" milepæle er det vigtigste referencegrundlag for vurderingen af den korrekte anvendelse af genopretnings- og resiliensfacilitetens midler til deres tilsigtede formål; forstår, at betalingerne for disse "omkostningsfrie milepæle" eller "nulomkostningsmilepæle" frigives efter opnåelsen af milepælene, uanset de vedvarende omkostninger, i overensstemmelse med tilgangen med "finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger" under genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker imidlertid, at sådanne milepæle gør det umuligt at kontrollere den forsvarlige forvaltning af betalte midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, fordi sådanne midler udbetales i forbindelse med en milepæl, som de ikke er blevet anvendt til; opfordrer Kommissionen til at genoverveje sin antagelse om, at en nulomkostningsforanstaltning ikke kan medføre dobbeltfinansiering, uanset om andre EU-midler anvendes til at gennemføre den; opfordrer kraftigt Kommissionen til at styrke kontrollen med "omkostningsfrie" foranstaltninger og til at vejlede medlemsstaterne om, hvordan de skal håndtere den finansielle udformning af de pågældende foranstaltninger med henblik på at forebygge en sådan risiko;

38. gentager sin opfordring til Kommissionen om at opretholde passende procedurer for efterfølgende revision og til at være meget opmærksom på risikoen for tilbageførsel efter betaling for at nå mål, der tidligere er blevet revideret og vurderet som opfyldt på tilfredsstillende vis;

39. følger op på Ombudsmandens strategiske initiativ, der blev lanceret i februar 2022 og afsluttet i september 2023, om gennemsigtighed og ansvarlighed i genopretnings- og resiliensfaciliteten, hvis resultater det fuldt ud støtter; glæder sig over den igangværende dialog mellem Kommissionen og Ombudsmanden med henblik på at håndtere de konstaterede suboptimale situationer, navnlig vedrørende resultattavlen og den proaktive offentliggørelse af dokumenter vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten;

[27] Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 22. januar 2022 med titlen "Guidance to Member States - Recovery and Resilience Plans" (Retningslinjer til medlemsstaterne om genopretnings- og resiliensplaner) (SWD(2021)0012).

Digitalisering og gennemsigtighed for at styrke bekæmpelsen af svig

40. glæder sig over den politiske enighed, der er opnået om den foreslåede omarbejdede tekst til finansforordningen; mener, at en udvidelse af anvendelsesområdet for EDES til at omfatte delt forvaltning og vedtagelsen af et retsgrundlag for at anvende Arachne som en model for et EU-dækkende datamining- og risikovurderingsværktøj vil styrke beskyttelsen af EU's finansielle interesser;

41. deler det synspunkt, at IMS, som er det system, hvorigennem medlemsstaterne rapporterer til Kommissionen om uregelmæssigheder og svig, der påvirker EU-budgettet, har potentiale til større interoperabilitet med andre af Kommissionens værktøjer såsom Arachne og EDES og med digitale værktøjer i medlemsstaterne; anmoder om efter omarbejdningen af finansforordningen at blive informeret om fremskridtene med EDES-IMS-grænsefladen og om den mulige anvendelse af IMS-data inden for datamining- og risikovurderingsværktøjet (Arachne);

42. gentager sin opfordring til øget interoperabilitet mellem datasystemer og til harmonisering af rapportering, overvågning og revision i Unionen; er klar over den tværgående karakter af interoperabilitet og påskønner vedtagelsen af forordningen om et interoperabelt Europa[28];

43. understreger konklusionerne i Revisionsrettens analyse 4/2023 af 6. juli 2023 med titlen "Digitalisering af forvaltningen af EU-midler"; minder om digitaliseringens positive virkninger på forebyggelse og afsløring af svig og uregelmæssigheder samt på forvaltningen, kontrollen og revisionen af EU-midler ved at give lettere og hurtigere adgang til data og krydstjek uden kontrolbesøg og dermed begrænse omkostningerne ved at mindske behovet for kontrol og kontrol på stedet;

44. er enig i, at digitalisering bør være kernen i enhver strategi til bekæmpelse af svig, og navnlig, at den bør integreres i de nationale strategier til bekæmpelse af svig for at muliggøre koordinering mellem dens bestanddele og for at tage højde for de trusler, som nye teknologier udgør;

45. mener, at digitalisering giver mulighed for håndgribelige forbedringer af forvaltningen af netværket til bekæmpelse af svig, og at den ved at lette kommunikation og tilgængelighed bidrager til at forbedre rapporteringen og dermed muliggør en bedre forståelse af de hindringer, der fortsat findes, og en mere rettidig og omfattende reaktion fra beslutningstagernes og de to lovgivere;

46. glæder sig over den indsats, som mange af komponenterne i strukturen til bekæmpelse af svig har gjort for at vurdere og videreudvikle de muligheder, som kunstig intelligens og maskinlæring tilbyder med hensyn til at identificere og opdage uregelmæssigheder og opnå effektivitetsgevinster i forbindelse med både analyser og klassiske administrative opgaver; gentager, at den menneskelige vurdering fortsat skal være det centrale kendetegn ved enhver proces; tilføjer, at AI har potentialet til at være en afgørende faktor i bekæmpelsen af svig, fordi det muliggør hurtig analyse af store datasæt og fremmer afsløring af svig og identifikation af svigagtige mønstre; minder

[28] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/903 af 13. marts 2024 om foranstaltninger til sikring af et højt niveau af interoperabilitet i den offentlige sektor i hele Unionen (forordningen om et interoperabelt Europa), EUT L 903, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj.

om, at en vellykket anvendelse af AI afhænger af et effektivt samarbejde mellem alle interessenter og af tilgængeligheden af data af høj kvalitet, der understøttes af en effektiv anvendelse af Arachne; opfordrer indtrængende Kommissionen til at arbejde hen imod at udvikle AI i Europa med henblik på at opretholde datasuveræniteten og sikre en solid databeskyttelse i overensstemmelse med de principper, der er skitseret i forordningen om kunstig intelligens[29] og den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR)[30]; opfordrer alle aktører, der bekæmper svig, til at styrke deres samarbejde for at udnytte anvendelsen af kunstig intelligens effektivt og ansvarligt i bekæmpelsen af svig;

Det interne lag i EU's struktur til bekæmpelse af svig – centrale foranstaltninger for 2023 på EU-plan

47. understreger, at EU's associeringsaftale er en sammensat institutionel struktur, der har til formål at afsløre, forebygge og bekæmpe svig og andre former for forseelser, der skader EU's finansielle interesser, og som bygger på et flerstrenget samarbejdsnetværk, hvor det første lag (OLAF, EPPO, Europol, Eurojust, AMLA, Kommissionen, Revisionsretten og Den Europæiske Investeringsbank (EIB)) er baseret på horisontalt samarbejde mellem EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer, mens de øvrige lag er baseret på vertikale forbindelser mellem EU og nationale myndigheder og mellem EU-myndigheder og internationale organisationer; påpeger, at strukturen til bekæmpelse af svig har udviklet sig i årenes løb gennem en række særskilte beslutninger, der har ført til et innovativt netværk af enheder; understreger, at deres koordinerede aktiviteter i de seneste år har skabt værdifulde erfaringer, som bør tages i betragtning i forbindelse med den fremtidige revision af de relevante forordninger; understreger, at den første europæiske anklagemyndighed blev oprettet med oprettelsen af EPPO, som supplerer OLAF's efterforskningsaktiviteter, og at de erfaringer, der er indhøstet i de første år af dens operationelle aktiviteter, skal integreres tilstrækkeligt i den lovgivningsmæssige ramme for at kunne drage fuld fordel af de tilgængelige værktøjer og midler;

48. påskønner integreringen i BFI-rapporten for 2023 af de vigtigste administrative og retlige resultater, der er opnået af henholdsvis OLAF og EPPO, og som følger Parlamentets mange opfordringer om mere omfattende rapportering om de foranstaltninger, der gennemføres af komponenterne i strukturen til bekæmpelse af svig; mener imidlertid, at forskellene i art, omfang og detaljeringsgrad mellem de to rapporter bør tages op, og at samarbejdsområderne bør angives tydeligt; anser forskellene i de tal, som OLAF, EPPO og BFI-rapporten for 2023 har fremlagt, for at være berettigede under de nuværende omstændigheder; fremhæver, at de indberettende organer i medlemsstaterne kun kan rapportere om strafferetlige efterforskninger, når de relevante retslige myndigheder giver dem tilladelse hertil, og at dette indebærer, at de indberettende organer, til trods for at EPPO og OLAF indberetter data om aktive undersøgelser, ofte ikke i stand til at indlæse disse oplysninger i IMS-databasen på

[29] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens og om ændring af forordning (EF) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 og (EU) 2019/2144 samt direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 og (EU) 2020/1828 (forordningen om kunstig intelligens) (EØS-relevant tekst), EUT L 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj.

[30] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EUT L 119, 4.5.2016, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj.

grund af behovet for at beskytte fortroligheden og sikre en korrekt gennemførelse af undersøgelserne; forstår, at disse sager resulterer i en divergens i dataene ("delta"), som først kan fjernes, når undersøgelserne er afsluttet og de relevante data medtages i rapporteringen til Kommissionen, således at de kan medtages i en fremtidig BFI-rapport;

49. glæder sig over, at Kommissionen i maj 2023 vedtog en pakke af foranstaltninger til bekæmpelse af korruption, som omfatter et forslag til direktiv om bekæmpelse af korruption; mener, at det er nødvendigt at intensivere forebyggelsen og retsforfølgningen af korruption, og opfordrer Kommissionen til at intensivere overvågningen af håndhævelsen af foranstaltninger i medlemsstaterne;

50. glæder sig over oprettelsen af et netværk til bekæmpelse af korruption, som mødtes for første gang den 20. september 2023, og mener, at kortlægningen af områder med høj risiko for korruption kan bidrage effektivt til den videre udvikling af EU's strategi for bekæmpelse af korruption;

51. bemærker, at den fjerde rapport for året 2023 om retsstatsprincippet, der blev vedtaget af Kommissionen i februar 2024, indeholder en opfølgning på henstillingerne i sidste års rapport om retsstatssituationen; anerkender, at forskellige medlemsstater i bekæmpelsen af korruption har ajourført eller iværksat en revision af deres nationale strategier og/eller handlingsplaner, mens andre har reformeret strafferetten for at styrke bekæmpelsen af korruption; bemærker, at den største hindring for bekæmpelse af korruption i mange medlemsstater er anklagemyndighedens begrænsede midler; opfordrer Kommissionen til fortsat at tilskynde til og støtte medlemsstaternes bestræbelser på at reformere og forbedre effektiviteten af straffesager og tackle de andre udfordringer, der er identificeret i rapporten; minder Kommissionen om, at effektive værktøjer til at styrke retsstatsprincippet, såsom traktatbrudsprocedurer, finansieringsbetingelser og procedurerne i henhold til artikel 7 i TEU, skal anvendes effektivt;

52. understreger, at respekt for retsstatsprincippet, herunder bekæmpelse af korruption, er en afgørende faktor for det indre marked, der fremmer investeringer, vækst, beskæftigelse og innovation og beskytter små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og økonomiske aktører, der opererer på tværs af grænserne; understreger, at Kommissionen som en betingelse for udbetaling af midler og af opfyldelsen af de retsstatsrelaterede milepæle, der er integreret i de forskellige medlemsstaters genopretnings- og resiliensplaner, er ansvarlig for en streng kontrol; minder om, at kommissæren med ansvar for demokrati, retlige anliggender, retsstatsprincippet og forbrugerbeskyttelse i tæt samarbejde med den nyligt udnævnte kommissær med ansvar for budget, offentlig forvaltning og bekæmpelse af svig har det primære ansvar for den fulde anvendelse af den generelle ordning med konditionalitet; opfordrer Kommissionen til ikke at anvende "dialog" med medlemsstaterne eller "pilot"-proceduren som et tidsubegrænset middel til at undgå at indlede egentlige traktatbrudsprocedurer; glæder sig over, at kommissæren med ansvar for budget, bekæmpelse af svig og offentlig forvaltning har forpligtet sig til at indføre stærke garantier for retsstatsprincippet i den næste FFR;

53. fastholder, at korruption er uløseligt forbundet med hvidvask af penge, og at hvidvask af penge er en af de vigtigste katalysatorer for organiserede kriminelles ulovlige

aktiviteter, da det giver dem mulighed for at overføre udbyttet af deres kriminalitet til den lovlige økonomi; glæder sig over den foreløbige aftale, der blev indgået i december 2023 om opgaver, beføjelser og struktur for den nye Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (AMLA);

54. er enig i, at beskyttelsen af EU's finansielle interesser er blevet styrket ved den politiske aftale af 7. december 2023 om omarbejdning af finansforordningen; påpeger, at anvendelsesområdet for EDES er blevet udvidet til at omfatte delt og direkte forvaltning og skabe nye udelukkelsesgrunde; glæder sig over indførelsen af et retsgrundlag for et risikovurderings- og dataminingværktøj, der skal anvendes af alle medlemsstater og inden for alle forvaltningsmetoder; beklager, at begge disse foranstaltninger først vil træde i kraft i 2028 og først fra den næste pengemarkedsforening, men forstår, at denne tidsramme er nødvendig for at sikre interoperabilitet mellem systemerne og databaserne og for at give medlemsstaterne mulighed for at tilpasse deres procedurer i overensstemmelse hermed;

55. påskønner vedtagelsen af en ajourført handlingsplan[31] for Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig (CAFS) fra 2019; bemærker, at den omfatter 44 foranstaltninger fordelt over syv temaer, der navnlig dækker digitalisering, samarbejde, genopretnings- og resiliensfaciliteten, toldsvindel og bevidstgørelse om etiske spørgsmål og spørgsmål vedrørende bekæmpelse af svig;

56. påpeger, at EU-programmet for bekæmpelse af svig (UAFP) er det eneste udgiftsprogram, der specifikt er afsat til bekæmpelse af svig, der skader EU's finansielle interesser, og at det yder relevant støtte til alle medlemsstaternes myndigheder som komponenter i det eksterne lag af strukturen til bekæmpelse af svig med henblik på at styrke bekæmpelsen af svig; bemærker, at UAFP har den nødvendige fleksibilitet til at tilpasse sig det konstant skiftende landskab for bekæmpelse af svig og er i overensstemmelse med den nuværende FFR's syvårige periode (2021-2027); bemærker, at 55 % af den samlede gennemførelse af UAFP indtil videre har bidraget til den digitale omstilling;

57. opfordrer Kommissionen til at bygge videre på UAFP's succes og opfordrer kommissæren med ansvar for budget og bekæmpelse af svig til at betragte UAFP som en model, der skal udvides i den næste FFR, i overensstemmelse med den opgave, der er angivet i opgavebeskrivelsen, om at sikre støtte til medlemsstaternes bestræbelser på at beskytte Unionens finansielle interesser;

58. glæder sig over den første anmodning om associering af UAFP, der blev modtaget i 2023 fra et land uden for EU, nemlig Ukraine, med hvilket der er forhandlet en associeringsaftale, der dækker landets deltagelse i programmet, og som blev vedtaget i marts 2024;

59. noterer sig de gentagne opfordringer fra EPPO om at styrke sporingskapaciteten for de relevante komponenter i rammeaftalen og minder om, at der i overensstemmelse med CAFS skal lægges vægt på dataanalyse som et redskab til afsløring af svig; opfordrer Kommissionen til at styrke anvendelsen af IMS som et redskab til at støtte revisorernes risikoanalyse i forbindelse med udarbejdelsen af revisionsaktiviteter; opfordrer OLAF

[31] COM(2023)0405 og SWD(2023)0245.

til at øge sit uddannelsestilbud til Kommissionens personale, herunder revisorer og relevante aktører i det finansielle kredsløb;

60. er klar over, at EPPO's decentraliserede struktur indebærer et samspil mellem national ret og EU-retten og mellem de nationale myndigheder og EPPO; forstår, at EPPO fungerer på grundlag af de umiddelbart gældende EU-forordninger, men at den også kræver, at der vedtages passende gennemførelsesforanstaltninger via national lovgivning til gennemførelse af BFI-direktivet og andre relevante EU-retsakter; opfordrer Kommissionen til at sikre, at den nationale lovgivning er i fuld overensstemmelse med EPPO-forordningen og BFI-direktivet, indlede traktatbrudsprocedurer og foreslå en revision af disse retsakter med henblik på at gøre EPPO mere effektiv i udøvelsen af sit mandat;

61. noterer sig resultaterne af overensstemmelsesvurderingen af de foranstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget for at tilpasse deres systemer til EPPO-forordningen[32], som blev fremlagt i september 2023[33]; beklager, at mange situationer stadig er suboptimale og skal håndteres, fordi de svækker effektiviteten af beskyttelsen af Unionens finansielle interesser ved hjælp af strafferetlige efterforskninger; henviser navnlig til kompetencefordelingen mellem de nationale anklagemyndigheder og EPPO; understreger også, at EPPO-forordningen foreskriver indberetning af mulige EPPO-sager direkte og uden unødig forsinkelse; opfordrer Kommissionen til at kontrollere og overvåge medlemsstaternes fulde overholdelse af EPPO-forordningen og deres hurtige indberetning af mistanke om svig på områder, der henhører under EPPO's kompetence, direkte til den;

62. er bekymret over, at den udpegede nationale myndighed, der træffer afgørelse om tvister mellem EPPO og de nationale myndigheder om kompetencen til at retsforfølge en sag, i mange medlemsstater ikke er en "domstol" eller et "domstolslignende organ"; opfordrer Kommissionen til at kontrollere og overvåge, om medlemsstaterne fuldt ud overholder artikel 25, stk. 6, og artikel 42, stk. 2, litra c), i EPPO-forordningen, som kræver mulighed for at appellere en afgørelse fra en national myndighed om kompetencetildeling til Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen);

63. understreger, at de nationale myndigheders nuværende kontrol med de europæiske delegerede anklageres "nødvendige" midler og udstyr og behovet for at henvise til de nationale myndigheders bestemmelser om "passende ordninger" for social sikring, pensioner og forsikringsdækning kan begrænse uafhængigheden og uafhængigheden af EPPO's handlinger; opfordrer Kommissionen til at foreslå passende løsninger i forbindelse med den kommende revision af EPPO-forordningen;

64. påpeger, at gennemførelsen af BFI-direktivet varierer fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket i nogle tilfælde påvirker den grænseoverskridende udøvelse af EPPO's kompetencer; opfordrer Kommissionen til at sikre en korrekt gennemførelse af BFI-direktivet og til at foreslå en revision heraf på grundlag af de indhøstede erfaringer;

---

[32] JUST/2022/PR/JCOO/CRIM/0004 – Rammekontrakt JUST/2020/PR/03/0001 om juridiske analysetjenester, herunder overensstemmelsesvurdering af nationale gennemførelsesforanstaltninger, på politikområderne retlige anliggender og forbrugere.

[33] Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

65. understreger, at artikel 25, stk. 3, i EPPO-forordningen, som uddyber udøvelsen af EPPO's kompetence i tilfælde af, at ikke-BFI-lovovertrædelser er uløseligt forbundet med BFI-lovovertrædelser, rejser retlige og praktiske spørgsmål og kræver yderligere strømlining for at gøre effektiv brug af EPPO's retlige ramme; opfordrer Kommissionen til at foreslå passende løsninger i forbindelse med den kommende revision af EPPO-forordningen;

66. gentager[34],at EPPO spiller en vigtige rolle med hensyn til at beskytte retsstatsprincippet og bekæmpe korruption i Unionen, og opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge medlemsstaternes grad af samarbejde med EPPO i rapporterne om retsstatssituationen; opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til at tilslutte sig EPPO;

67. gentager sin opfordring til, at der indledes en drøftelse om den mulige afklaring af EPPO's kompetence inden for dens mandat som fastsat i traktaten for så vidt angår beskyttelse af Unionens finansielle interesser;

68. bemærker, at samarbejdet mellem de relevante aktører blev øget i 2023, idet EPPO og Eurojust ved udgangen af 2023 samarbejdede om 26 igangværende sager; bemærker, at EPPO og Europol også i 2023 samarbejdede effektivt om forskellige operationelle spørgsmål, og forstår, at dette samarbejde næsten blev fordoblet i 2023, idet Europol ydede støtte i 47 sager efter anmodning fra EPPO;

69. glæder sig over OLAF's og EPPO's bestræbelser på at styrke deres samarbejde; forstår, at der udveksles oplysninger mellem de to kontorer for at undgå parallelle undersøgelser af de samme spørgsmål, og at OLAF i 2023 indledte 22 supplerende undersøgelser, og at EPPO anmodede om fire understøttende undersøgelser; er klar over, at de synergier, der opstår som følge af anvendelsen af supplerende undersøgelser (tidligere artikel 12, litra f), i EPPO-forordningen) og efterforskninger til støtte herfor (tidligere artikel 12, litra e), i EPPO-forordningen), ikke er optimale; opfordrer Kommissionen til at indlede en dialog med de to kontorer og undersøge, hvordan der kan opnås bedre koordinering og samarbejde, om nødvendigt ved at revidere deres lovgivning;

70. er bekymret over manglen på analyser og nøjagtige oplysninger om inddrivelser til fordel for Unionens budget, som bør følge både OLAF's og EPPO's undersøgelser; er klar over, at strukturen til bekæmpelse af svigs indvirkning på borgernes sikkerhed og håndhævelsen af retsstatsprincippet i Unionen rækker ud over kvantificeringen af finansielle inddrivelser alene; understreger imidlertid, at resultaterne af de bestræbelser, der er gjort for at oprette strukturen til bekæmpelse af svig, bør have tendens til målbarhed og være håndgribelige, i det mindste hvad angår de budgetmæssige aspekter; understreger, at virkningen af de aktiviteter, der gennemføres for at beskytte Unionens finansielle interesser, bør vurderes og tages i betragtning ved tildelingen af midler og fastlæggelsen af mandater;

71. forstår, at Kommissionen endnu ikke har fremlagt data om inddrivelser til fordel for Unionens budget efter de EPPO-aktiviteter, der er indberettet til Kommissionen, jf. artikel 103, stk. 2, i EPPO-forordningen; bemærker, at indefrysningen af aktiver er afgørende for at bekæmpe kriminalitet, der påvirker EU-budgettet, men at den skal suppleres med faktiske inddrivelser; fremhæver, at inddrivelsesgabet mellem

[34] Europa-Parlamentets forslag til beslutning om Kommissionens rapport om retsstatssituationen 2023 (2023/2113(INI)).

beslaglagte og konfiskerede beløb indtil videre er betydeligt (1,5 mia. EUR beslaglagt og 60 mio. EUR konfiskeret i 2023), og at det konfiskerede beløb ikke automatisk forventes at vende tilbage til Unionens budget; bemærker, at de potentielle indtægter fra beslaglæggelses- og konfiskationsforanstaltninger truffet af europæiske delegerede anklagere i medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 38 i EPPO-forordningen bør føres tilbage til EU-budgettet og kan opføres i EU-budgettet som ikkeformålsbestemte indtægter[35]; opfordrer Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger med de relevante nationale myndigheder for at gøre det muligt for disse beløb at indgå i EU-budgettet;

72. påpeger, at data om effektive inddrivelser efter OLAF's finansielle henstillinger ikke offentliggøres i OLAF's årsberetning eller i nogen anden officiel rapport fra Kommissionen; beklager, at der kun stilles aggregerede data til rådighed, og at de henviser til 2 299 finansielle henstillinger udstedt af OLAF mellem 2012 og 2023 til et samlet beløb på ca. 9 mia. EUR; bemærker, at analysen af de tilgængelige tal tyder på, at der er betydelige muligheder for forbedringer; bemærker, at der er en stor forskel mellem de beløb, som OLAF har anbefalet til inddrivelse, det beløb, som Kommissionens tjenestegrene har fastsat som inddrivelige beløb, og det beløb, der i sidste ende reelt er inddrevet; er bekymret over de lave inddrivelsesrater for uberettigede udgifter (for aktiviteter, der gennemføres under delt og indirekte forvaltning, er satsen henholdsvis 34 % og 11 % og for inddrivelse under direkte forvaltning kun 18 %); opfordrer Kommissionen til at fremlægge data med tilstrækkelig detaljeringsgrad om genopretningen og til at vurdere årsagerne til genopretningskløften;

Det eksterne lag i EU's struktur til bekæmpelse af svig – centrale foranstaltninger for 2023 på EU-plan

73. forstår, at det overordnede niveau for medlemsstaternes gennemførelse af Kommissionens henstillinger i BFI-rapporten for 2022 anses for at være tilfredsstillende; fremhæver imidlertid, at der fortsat er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne; er navnlig bekymret over tilfældene af utilstrækkelig indberetning af uregelmæssigheder fra nogle medlemsstaters side via IMS; minder om, at rapportering er obligatorisk i henhold til de nuværende forordninger, og opfordrer OLAF til at styrke sine tilsyns- og overvågningsforanstaltninger med henblik på at opnå ensartet rapportering i hele Unionen;

74. opfordrer Kommissionen til at overvåge fuldstændigheden af rapporteringen i IMS fra lande, der modtager førtiltrædelsesbistand, og glæder sig over de initiativer, som Generaldirektoratet for Naboskabspolitik og Udvidelsesforhandlinger har taget for at håndhæve kandidatlandenes forpligtelser til regelmæssigt at indberette uregelmæssigheder i IMS;

75. opfordrer medlemsstaterne til at indberette uregelmæssigheder i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten i IMS i overensstemmelse med Revisionsrettens anbefalinger; opfordrer Kommissionen til at lette medlemsstaternes anvendelse af IMS ved at yde støtte i form af uddannelse, seminarer og udveksling af bedste praksis;

[35] Udtalelse om Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2025 – alle sektioner (2024/0176(BUD) – 25.7.2024.

76. glæder sig over Sveriges og Polens deltagelse i EPPO, der blev bebudet i 2024; insisterer på, at medlemsstater, der endnu ikke deltager, skal gøre dette hurtigst muligt, og opfordrer Kommissionen til at tilskynde til deltagelse i EPPO gennem positive foranstaltninger;

77. minder om, at medlemsstaternes ineffektive, forsinkede eller manglende samarbejde med EPPO og OLAF udgør grundlaget for foranstaltninger i henhold til forordningen om konditionalitet; opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til alle oplysninger fra EPPO og OLAF om situationer, hvor medlemsstaterne ikke opfylder deres forpligtelser;

78. fastholder, at de nationale strategier for bekæmpelse af svig er det mest effektive redskab til koordinering mellem de forskellige nationale, regionale og sektorspecifikke myndigheder og de mange lokale enheder, der har fået overdraget de opgaver, som cyklussen for bekæmpelse af svig er organiseret i; bemærker, at 21 ud af 27 medlemsstater i 2023 rapporterede, at de havde en strategi til bekæmpelse af svig; bemærker, at kun ti medlemsstater ud af 21 havde en fuldstændig national strategi til bekæmpelse af svig[36], og beklager, at seks medlemsstater slet ikke har nogen strategi til bekæmpelse af svig; beklager dybt denne yderst utilfredsstillende situation;

79. fastholder, at medlemsstaterne vil drage fordel af en periodisk evaluering af deres rammer for bekæmpelse af svig; opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at gennemføre uafhængige evalueringer eller peerevalueringer af deres rammer for bekæmpelse af svig for at øge sammenhængen og tilstræbe høje standarder;

80. opfordrer Kommissionen til at foreslå initiativer, der kan håndhæves, for at præcisere forholdet og overveje at etablere en forbindelse mellem medlemsstaternes vedtagelse af den nationale strategi til bekæmpelse af svig og omfanget af den finansielle støtte, de modtager;

81. gentager, at whistleblowere spiller en central rolle med hensyn til at fremme afsløring, efterforskning og retsforfølgning af svig; forstår, at 24 medlemsstater ved udgangen af 2023 havde vedtaget national lovgivning til gennemførelse af whistleblowerdirektivet og erklæret deres gennemførelse fuldstændig; beklager imidlertid, at Kommissionen i marts 2023 efter en analyse af de vedtagne nationale foranstaltninger var forpligtet til at indbringe seks medlemsstater for EU-Domstolen for manglende gennemførelse af direktivet og manglende meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger og anmodede Domstolen om at pålægge finansielle sanktioner; er bekymret over de yderligere igangværende traktatbrudsprocedurer[37] mod seks andre medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at intensivere overvågningen af de nationale gennemførelsesforanstaltninger og aflægge rapport til Parlamentet herom;

82. anmoder Kommissionen om som en forberedelse af revisionen af OLAF-forordningen at iværksætte en overvågning af status for koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig (AFCOS), der er oprettet i medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at planlægge ajourføringen og omlægningen af deres struktur, rolle, ansvar og mandat;

[36] Ud af disse ti nationale strategier til bekæmpelse af svig dækker den ene ikke alle faser af cyklussen for bekæmpelse af svig, den ene har ikke et flerårigt perspektiv og to skal ajourføres.
[37] COM(2024)0269 af 3. juli 2024.

83. bemærker, at Den Europæiske Investeringsbanks undersøgelsesafdeling (EIB IG/IN) havde foretaget ti henvisninger til EPPO og 17 til OLAF ved udgangen af 2023; er klar over, at de enheder, som ifølge EIB IG/IN deltager i former for forbudt praksis, med andre ord kan udelukkes fra at få tildelt kontrakter eller indgå forbindelser med EIB i en nærmere angivet periode; bemærker, at disse udelukkelsesprocedurer i 2023 resulterede i udelukkelse af fem økonomiske aktører i en periode på mindst tre år, mens fem andre virksomheder indgik forligsaftaler med betingelser for deres støtteberettigelse;

Den eksterne dimension af beskyttelsen af EU's finansielle interesser

84. glæder sig over Kommissionens reaktion på dens opfordring til at øge overvågningen af og kontrollen med midlerne under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde for støtte til lande uden for EU samt via den fælles meddelelse med Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik[38]; påskønner Kommissionens fortsatte bestræbelser på at sikre, at foranstaltninger til bekæmpelse af korruption integreres i instrumenterne for EU's optræden udadtil;gentager sin henstilling om at suspendere budgetstøtten og frigøre midler til lande uden for EU, herunder kandidatlande, hvor myndighederne tydeligvis ikke træffer reelle foranstaltninger mod udbredt korruption uden at gå på kompromis med støtten til civilbefolkningen;

85. bemærker, at Ukraine fortsat vil kræve betydelig støtte i den næste FFR, og at Ukraine ud fra perspektivet om at der opnås en bæredygtig fredsaftale vil få behov for støtte til genopbygning efter krigen, herunder til centrale statslige tjenester og reformer; mener, at de tre søjler i Ukraine-faciliteten kan omdannes i overensstemmelse hermed, og at genopbygningen bør være i overensstemmelse med førtiltrædelsesbetingelserne; opfordrer Kommissionen til at træffe passende foranstaltninger, herunder ved at gennemføre grundigere kontroller, for at sikre, at EU-midler, der sendes til Ukraine og til nabolandene, bliver overvåget og kontrolleret på passende vis og ender med at være til gavn for dem, der har størst behov;

86. understreger, at suspension af budgetstøtte i lande uden for EU, herunder kandidatlande, er en passende foranstaltning i tilfælde af, at der ikke træffes reelle foranstaltninger mod udbredt korruption; forventer, at bekæmpelsen af korruption prioriteres højere i førtiltrædelsesforhandlingerne, med kapacitetsopbygning gennem oprettelse af specialiserede korruptionsbekæmpende organer; anmoder Kommissionen om, også i tilfælde, hvor finansieringen suspenderes, at sikre bistand til civilbefolkningen, hvor det er muligt, gennem alternative kanaler;

°

° °

87. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

[38] JOIN(2023)0012 af 3. maj 2023.

BEGRUNDELSE

I henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (artikel 325, stk. 5) skal Kommissionen udarbejde en årlig rapport om beskyttelse af EU's finansielle interesser (BFI-rapport) med nærmere oplysninger om foranstaltninger, der er truffet på europæisk og nationalt plan for at bekæmpe svig, der skader EU-budgettet. Denne rapport, der er baseret på data fra medlemsstaterne, fremhæver de mest udsatte områder og giver mulighed for en målrettet indsats for at beskytte Unionens finansielle interesser mere effektivt. BFI-rapporten fungerer som et afgørende instrument for gennemsigtighed, ansvarlighed og politiske retningslinjer.

Beskyttelsen af EU's finansielle interesser står over for betydelige udfordringer i et stadig mere komplekst landskab i hastig udvikling. Den rivende udvikling inden for teknologi, finansielle systemer og globale kriminelle netværk kræver, at EU hurtigt tilpasser sig nye trusler. Lovgivningsmæssig fragmentering og underfinansierede nationale institutioner til bekæmpelse af svig hæmmer bekæmpelsen af svig, og styrkede nationale rammer er af afgørende betydning for at sikre en effektiv gennemførelse af EU's foranstaltninger til bekæmpelse af svig. Kompleksiteten af tværnationale undersøgelser, navnlig med hensyn til sporing af finansielle strømme, understreger betydningen af et stærkt samarbejde mellem Kommissionen, EPPO, Europol, OLAF og de nationale myndigheder. Endelig udgør stigningen i cyberkriminalitet og kriminelles brug af kunstig intelligens hidtil usete risici for EU-budgettet. Af alle disse grunde skal strukturen til bekæmpelse af svig holde trit med denne udvikling ved at udvikle banebrydende værktøjer og strategier.

Initiativbetænkningerne understreger det presserende behov for at styrke og modernisere EU's struktur til bekæmpelse af svig i lyset af nye udfordringer og muligheder.

Der lægges central vægt på, at forvaltningen af strukturen til bekæmpelse af svig skal være robust og fleksibel og sikre en effektiv koordinering mellem dens komponenter, navnlig efter Den Europæiske Anklagemyndigheds (EPPO's) ankomst og hidtidige operationelle erfaring. Det er afgørende at tilpasse strukturen til bekæmpelse af svig til at indarbejde EPPO's rolle mere gnidningsløst for at forbedre grænseoverskridende efterforskninger og sikre konsekvens i beskyttelsen af EU's finansielle interesser.

Lige så vigtig er tilpasningen af foranstaltninger til bekæmpelse af svig til nye teknologier. Da kriminelle i stigende grad udnytter avancerede IT-værktøjer og kunstig intelligens (AI) til at omdirigere EU-midler, skal arkitekturen til bekæmpelse af svig investere i sin egen teknologiske kapacitet. Dette omfatter digitalisering af processer, interoperabilitet mellem databaser og integration af kunstig intelligens med henblik på afsløring og forebyggelse af svig.

Desuden skal de finansielle virkninger af foranstaltninger til bekæmpelse af svig maksimeres gennem øget inddrivelse af uretmæssige betalinger og konfiskerede midler.

Håndteringen af disse udfordringer vil kræve øget samarbejde, harmoniserede systemer og et urokkeligt engagement i gennemsigtighed og integritet på såvel EU-plan som nationalt plan. Ved resolut at bekæmpe organiseret kriminalitet, korruption og interessekonflikter kan EU sikre, at dens finansielle interesser beskyttes til gavn for alle europæiske borgere.